

**‘Ο Τούρκος με τόν Βούλγαρο μέχρι θανάτου φίλοι,
κι’ ο Γούναρης τούς άπειλει πως νότι θά τούς στείλει.**

**Τος Φασουλά χαρά
ώσθη παραφορά**

Φ. — ‘Επέτειον τελέσωμεν κι’ έμεις πολεμικήν
και συμμαχίαν φάλωμεν Τουρκο-Βουλγαρικήν.
‘Από συμάχους σάν κι’ αυτούς ρουθούνι δέν γλυτόνει,
άλλ’ άν με Τούρκους συμμαχοϋν οι νέοι μας γειτόνει.
μά μη σκοτίζεσαι γι’ αυτό καθόλου, νταλπαντέρη,
κι’ ό,τι σ’ τον κόσμο γίνεται πάντα γιά’ μας συμφέρει.

Γι’ αυτό ποσώς μη δυσφορήσ,
και κάθε συμμαχία
πρέπει και σ’ να την θερρήσ
δική μας εθυχία.

Οι πάντες πανηγύρεως μετάσχωμεν ώραιας,
κι’ άν αγοράζης σήμερα προς τρεις δραχμές τ’ο κρέας,
άλλ’ όμως σούδα κι’ άλλοτε πως σήμερα φτηνά
δέν βρίσκεις άλλα κρέατα, μόνο τάνθρωπινα.

‘Ελα να χορέψουμε,
ελα ν’ αποκρέψουμε,
τόκα τ’ο ποτήρι.

Περικλέ τ’ο μου κουτέ,
ποιός θά ξαναίδη ποτέ
τέτοιο πανηγύρι;

‘Ελα πανηγύρις
οι καταστρώφης,

μέ κοράκια γύρις
πτώματά να φάς.

Πάνοπλος ‘Ανατολή
και σοφίας Δύσις,
ποθ’ δέν έξερεις, προσφιλή,
ποιά να πρωτοφτόσης.

‘Ακου ξεκληρίσματος λιγαρόν παιώνα,
έμπα σ’ όποδρόγια και σ’ άεροπλάνα.
Βόδα σ’ ο γκαλοός,
γυιά της Μιχαλοός,
και οί νέφη στάσου.

Κόκκαλα πιπιλίς,
πνίγς και τσιπιλίς
έμποζον ‘έρης ‘μπροστά σου

‘Ο κόσμος σ’ κατάρατε,
ώς ποτέ κι’ θεινά θεινών,
σφαγής, καταδύσεις;

Και τώρα πόλας άρατε,
κι’ έλειόταται βροντοφωνών
ό Βασίλεις της δόξης.

Και τίς έστιν ό Βασιλεύς;... ό λατρευτός ‘Εκαίνος,
ό βούλων έλευθέρωτης, ό νέος Κωνσταντίνος,
ποθ’ γιατρωμένοσ σήμερα γενέθλια γιορτάζει,
κι’ ένας λαός περιδομεί κοντά του σάν μελίσσι,
και με λαχάρα μυστική, σ’ ό μάτια τόν κοιτάζει,
κι’ εύχεται και προσεύχεται σάν τ’ο βουά να τ’ όση.

